

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobce: M. H.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 9. 2004, č. j. 55 Az 136/2004 - 19, o zamítnutí návrhu žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2004, č. j. OAM - 1114/VL - 10 - ZA05 - 2004,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se návrhem ze dne 27. 5. 2004 domáhal ustanovení zástupce pro řízení před Krajským soudem v Brně o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 1114/VL - 10 - ZA05 - 2004 ze dne 15. 5. 2004. Krajský soud v Brně usnesením č. j. 55 Az 136/2004 - 19 ze dne 7. 9. 2004 tento stěžovatelův návrh zamítl, neboť stěžovatel nepředložil soudu vyplněný formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, ač byl k jeho předložení řádně vyzván. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 6. 10. 2004 a ten je napadl kasační stížností dne 15. 10. 2004, tedy včas.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že s napadeným usnesením nesouhlasí, protože se v průběhu azylového řízení několikrát změnil azylový zákon a stěžovatel neměl možnost z důvodu špatné znalosti českého jazyka prostudovat tyto změny. Proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Krajského soudu v Brně zrušil.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda lze kasační stížnost meritorně projednat, a posuzoval tedy, zda kasační stížnost splňuje předepsané náležitosti a zda je přípustná. Kasační stížnost lze podat toliko z kasačních důvodů podávaných z § 103 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přitom opírá-li se kasační stížnost jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., pak podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není přípustná.

Lze-li tedy kasační stížnost podat toliko z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem (§ 103 odst. 1 písm. a/), vad řízení podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., zmatečnosti řízení před soudem (§ 103 odst. 1 písm. c/ s. ř. s.), nepřezkoumatelnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. či nezákonnosti v případech, je-li návrh odmítnut nebo řízení zastaveno (§ 103 odst. 1 písm. e/ s. ř. s.), pak z obsahu kasační stížnosti žádný z takto taxativním způsobem stanovených kasačních důvodů dovést nelze. Argumentace změnou zákona, podle něhož žalovaný ve správním řízení rozhodoval, a nemožností stěžovatele si tyto změny prostudovat totiž žádný ze shora uvedených kasačních důvodů ani při nejvyšší míře příznivosti posouzení obsahu kasační stížnosti nepředstavuje. Nejvyšší správní soud tedy na základě shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že kasační stížností je uplatněn toliko jiný důvod, než které jsou uvedeny v § 103 zákona, a proto je kasační stížnost podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelná.

Nejvyšší správní soud tedy nepřijatelnou kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu